

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

A permanens miniszterválság.

Budapest, április 20.

(—th.) Egy legutóbbi táviratunk jelenté, hogy Umberto király Grimaldit bizta meg a kabinet-alakítással, egyik variációjaként annak a bebizonyítására, hogy ha Olaszország valahol a déli sarkon feküdnék, akkor sem irhatnának az európai lapok czifrább és valószínűtlenebb dolgokat a legujabb olasz miniszterválságról, mint azok a kombinációk, melyekkel e tekintetben találkozunk a lapokban. Az esemény magyarázata körül ropant messze nyulnak s így természetesen eltévesztik a helyeset, mely pedig egész közel van.

A jelenleg szünetelő parlamentben a Rudini-kormány valóságos diadalt aratott, midőn a költségvetést beterveztette s megszavazták neki a vasuti törvényt, mely által megszüntetik az államvagyon elpazarlása oly vasutépítések javára, melyek csupán egyes vidékek érdekeit szolgálják. E diadal daczára és közvetlen utána magában a kabinetben keletkeztek nehézségek, melyeket a költségvetéssel összefüggő nehézségek okoztak. Pelloux hadügyminiszter és hadtengerészeti kollégája a véderő új felfegyverzésére nagyobb összegeket követeltek s ezek az igények az amugy is igen kétes egyensulynak az államháztartásban halomra döntésével fenyegettek.

Ebben volt az összeütközések csirája a kormány kebelében. Ugyanakkor, mikor a kabinet azon volt, hogy a belkormányzat terén minde-
nütt jelentékeny levonásokat tegyen, a felesleges közigazgatási hivatalokat, alsó és felsőbiróságokat, egyetemeket bezúntassa, a hadügyi kormányzat új kiadásokat követelt, melyek minden remélt megtakarítást megemésztettek s egy újabb 40 milliónyi (lire) deficitet okoztak volna.

A helyzet tehát, amint látjuk, elég nehéz lett. Kijönni belőle csak azon feltétel mellett lehetett, ha a bevételeket emelik s a katonai többköveteléseket erősen lenyomják.

A bevételek szaporítását a gyufaadó és az örökösödési adónak emelése által ellenezte Colombo pénzügyminiszter, míg a hadügyminiszter egyrészt ragaszkodott a többköveteléshez az új fegyverkezésre, másrészt hallani sem akart a létező tizenkét hadtestnek le szállításáról fizre.

Ily körülmények közt Rudini benyújtotta az egész kabinet lemondását, és pedig azon várakozásban, hogy

vagy sikerül neki eltávolítani a kabinettől az ellenálló elemeket s ezeket engedelmessékel pótolni, vagy pedig, ha e törekvése meghiúsul, mást fog ajánlani a királynak a kabinetalakítással leendő megbízásra.

A válság ez órában még nincs megoldva, de a legkedvezőbb jelek intenek Rudini tervének.

Magyarország élénk rokonszenvvel s a legjobb kívánatokkal kíséri Olaszország törekvéseit arra, hogy összhangba hozza nagyhatalmi állásának feltételeit gazdasági megerősítésével. De a mennyire óhajtjuk, hogy az olasz állam belkormányzatának szerencsés újra szervezése által a tulajdonságos fényűzést, melyben most szenvednek pénzügyei, józan határok közé szorítsa s ez által az államháztartást maradandóan rendezze. Ugyan úgy várjuk, hogy a katonai kiadások terén a takarékoskodás ne üzessék a védképesség rovására.

A hármasszövetség amugy is lehetővé teszi az olasz népnek a hadügyi budgetnek oly megszorítását, minőre elszigetelt állásban nem is gondolhatna. De a hadkészültség egy bizonyos minimális mértékét megkövetelhetik a szövetségesek Olaszországtól s a Rudini-kabinet csak hazája érdekében fog szolgálni, ha oda hat, hogy a pénzügyi figyelembe vételének a védképesség feltételei ne essenek áldozatul.

A ref. egyetemes konvent elnöksége: Vay Miklós báró és Kun Bertalan püspök a konvent ez évi gyűléseit jövő hó 23-ára hívta egybe Budapestre.

Értekeztet a május elseje tárgyában.

A belügyminiszter Párisba szölyította az összes preféteket, hogy május elseje tárgyában értekezzenek. A miniszter naponként jelentéseket küldet magának a vidékről, továbbá körlevelet intézett a prefétekhez, hogy május elsején minden utczai tüntetést és csoportosulást akadályozzanak meg, miután a rendezők nem képesek a rend fenntartásáért kezeséget vállalni és miután az anarkista elemek a legbékésebb szándékot is meghiúsíthatnák.

Az orosz kormányválság. Rómából érkezett jelentések szerint az új kabinet a katonai megtakarítások alapján állítólag következőleg alakult meg: Rudini elnök és külügy, Nikotera belügy, Luzzati kincstári miniszterium, Catolini pénzügy, Branca közmunkaügy, Ricotti tábornok hadügy, Jan-Bon tengerészlet, Genala közoktatás és Chimirri igazságügy.

Ismét az alispánválasztás.

Nagybecskerek, április 21.

Már mult év november 28-án, midőn a vármegye szeretett főispánját installáltuk, tisztán állott előttünk, hogy az alispánválasztás nem fog minden torzalkodás nélkül lefolyni. Tudtuk ezt pedig azért, mert volt szemünk és láttuk, hogy három hatalmas jelölt áll egymással szemben. A jelöltek egyike arra támaszkodik, hogy mint az alispánnak törvényszerű helyettese, mint 6 éves főjegyző, ötlet illeti meg a méltányosság és igazság szerint az alispáni szék; a másik jelölt hosszabb időre terjedő vármegyei szolgálata alapján vél az állásra joggal birhatni; a harmadik az alkotmányos szabadválasztási jogra támaszkodott és szintén eddigi szolgálatainak elismeréseként reflektált az alispáni székre. Mindhárom jelölt mögött lelkes férfiak állottak, kik jelöltjük mellől egy tapodtat sem távoztak.

Az egyik jelölt, Tallián Emil főszolgabíró ur, visszalépett és most a dolgok rendes menete szerint maradni kellene két jelöltnek. Ezzel a helyzetnek tisztulni kellene, de úgy látszik: nem tisztul, mert most meg Tallián Emil helyett pártjának egy része Belicska Béni nevét rebesgeti.

Itt fölmerül önkénytelenül a kérdés, hogy miért történik ez? Azért-e, mert Belicska ur a legalkalmasabb alispáni jelölt, vagy csak azért, hogy harc és háboru legyen? Ha az első áll, akkor helytelen a dolog, mert akkor Belicska urat nem a skartból kellene előszedni, hanem vele kellett volna mindjárt kiállani — hogy ugy mondjuk — a „Platz“-ra; ha pedig a második eset áll, akkor megint nem onnan kellene a mozgalomnak megindulni: kik társadalmi állásuknál fogva a vármegye békés vezetésében példaként vannak hivatva előjárni.

Ez a szerep jól illik a mindig elégedetlen elemeknek, de egyáltalán nem állhat szép összhangban Tallián Emil főszolgabíró urnak tekintélyes, higgadt és talán számszerű kisebbsége mellett is nagy számot tevő, előkelő, volt pártjával.

A vármegye békéjét, barátságos egyetértését, meg gondolatlanul, elhirtelenkedve, prédának oda dobni nem szabad, s ha a helyzetet tisztázni nem lehetne, azt bonyolítani éppen megengedetlen dolog.

Főispánunk, tudunkkal, elkövetett mindent, hogy a megbomlott egyetértést helyreállítsa, és ha ez nem sikerült békés uton, a mi nézetünk szerint meg kell azt neki

csinálnia a megszakadást óhajtóknak akarata ellenére is.

Mi legalább elvárjuk a vármegye főispánjától, kit a legfelsőbb kegy a megye élére állítván, annak békés egyetértéseért is felelős, hogy tegye félre a mellétekinteteket és kövesse a vármegye közönségének, a közigazgatás érdekének útját. Ezen az uton lesznek legtöbb követői, mert nagy még a száma azon független egyéneknek, kiket sem személyes rokon- sem személyes ellenszenv nem ural, kiket magán érdek nem hajt, hanem kik jó közigazgatást, pártatlanságot, igazságot és méltányosságot akarnak, és ezen az uton a legnagyobb készséggel követik a legmagasabb kegy által adott vezérüket.

Rónay Jenő az a főispán, kit tizennyolcz év óta ismerünk; igazságszeretete, részrehajlatlansága, szorgalma és a megye közérdekeinek fölkarolásáért osztatlanul szeretünk. Tudjuk, hogy az alispáni kérdésben is, az igazság, a méltányosság, a közérdek és a közszolgálat java fog szeme előtt le begni.

Határozza el magát. Mi követni fogjuk, és követni fogja Torontál vármegyének minden hű fia.

Alispán csak egy lehet, a többinek esnie kell. Esnie, a vármegye békés egyetértéséért.

HIREK.

— **Városi közgyűlés.** Nagybecskerek városának képviselőtestülete f. hó 20-én tartja rendes április havi közgyűlését. A tárgysorozatot lapunk legközelebbi számában közöljük.

— **Az országos vörös-kereszt-egylet torontálmezei választmánya** tegnap délután a vármegyeház kistermében ülést tartott. Jelen voltak: Rónay Jenőné, Plechl Szilárd dr.-né, Schwarcz Mihályné, Eisenstädter Ignáczné, Rónay Jenő, Daniel László, Várady Mihály, Po-

roszkay Béla, Plechl Szilárd dr., Steinitzer Géza, Menczer Lipót. Várady Mihály elnök jelentést tesz, hogy a választmány mandátuma lejárt. Az általános tisztújítás előtt közli a fiókok számadásait, melyekre vonatkozólag a választmány elhatározza, hogy azok a központhoz felterjesztendők, s ha ott helyeseknek találtnak, a választmány átvitt hatáskörben megadja a felmentvényt a számadástevőknek. Elnök bejelenti, hogy Rónay Jenő főispán és neje, valamint Fornszék Béla az alapító tagok sorába léptek. Az egyletnek jelenleg 28 alapító tagja van. Ezután következett a tisztviselők és a 14 választmányi tag választása: Elnöknek Rónay Jenő főispán, elnöknőnek Rónay Jenőné választották meg egyhangulag lelkes éljenzések között. Alelnök: Daniel László, alelnökné: Schwarcz Mihályné, jegyző: Hegedűs Miklós, pénztáros: Steinitzer Géza, orvos: Plechl Szilárd dr., gondnok: Menczer Lipót; választmányi tagok: Demkó Pálné, Engel Amalia, Eisenstädter Ignáczné, Linyácsky Pálné, Kupuszarovics Miklósné, Muncsics Kuzmanné, Menczer Lipótné, Plechl Szilárd dr.-né, Steinbach Antalné, Steinitzer Gézané, Vécsey Istvánné, Weisz Izidorné, továbbá Bakalovich Agost, Brájjer Lajos dr., Francz József László, Fornszék Béla, Krsztics János, Poroszkay Béla, Popovics Szilárd, Reitter Oszkár. Miután még Várady Mihálynak az egylet körül sok éven át szerzett érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak, elnök az ülést bezárja.

— **Az első kaszinó-estély** e hó 23-án, este fél 10 órakor, fog megtartani a kaszinó helyiségeiben. A rendezőség ez alkalomból felkéri a hölgyeket, hogy minél egyszerűbb öltözékben jelenjenek meg. A belépti díj, melyet csak a férfiak fizetnek, 1 forint.

— **Kereskedők értekezlete.** Tudvalevőleg a kereskedő ifjak és munkások betegsegélyezésére vonatkozó törvény legközelebb életbe lép. Azon módokat megállapítása végett, melyek között a helyben fennálló kereskedő ifjak betegsegélyezési egylete a törvény által előírt betegsegélyezés keretében lesz vonható, a helybeli önálló kereskedők és az alkalmazottak tegnap és teg-

napelőtt a kereskedő-ifjak egyletében, csekély részvét mellett, értekezletet tartottak, melyben az alapítandó új betegsegélyező egylet alapszabályainak kidolgozása céljából a következő öt-öt bizalmi férfit választották meg. Az önálló kereskedők részéről: Daun Gyula, Eisenstädter Ignácz, Haidegger Odön, Stagelschmidt János és Weisz Izidort. Az alkalmazottak részéről: Bucsek József, Fröhlich István, Hollaender Ede, Kovács I. M., Láng Károlyt.

A tárgyalások ma este fél 9 órakor veszik kezdetüket.

— **Fényes esküvő** ment végbe szerdán délután a bocsaári római kath. templomban, a hol Vargics Imre, szinnerszegi birtokos, Vargics Imre országgyűlési képviselő fia, vezette oltárhoz Gulyás Mariska kisasszonyt, Gulyás Antal bocsaári birtokos szép és kedves leányát. Az ifju párt a rokonok és ismerősök közül számosan üdvözölték.

— **Jön a czirkusz!** A jövő hó első napjaitól kezdve pazar élvezetben fog részélni a város sportkedvelő közönsége. Valóságos czirkusz jön, igazi lovakkal, clownokkal, akrobatákkal, kötélánczosokkal és kardnyelőkkel. Kikindáról jön a művészcsoport, Enders czirkusz-igazgató vezetése alatt, a ki az előadások megtartására már engedélyt is kapott.

— **Egy jegyző ünnepeletése.** Schiller Lipót Begaszentgyörgy erdemes jegyzője, a napokban töltötte be jegyzői működésének 25-ik évfordulóját. Torontálmezei községi és körjegyzői egyletének intézősége örömmel ragadja meg ezt az alkalmat, hogy közbecsülésben élő kartársuk és elnökük áldásdus működésének megfelelően ünnepelje meg ezt a fordulót, kifejezést adván, szeretetük és ragaszkodásuknak abban a mértékben, melyben Schiller Lipót érdemeit legjobban méltányolni lehet e tekintetben is. Az egylet kebeléből alakult rendező bizottság e végből, május 15-én a nagybecskerek-i kaszinó termeiben délután 1 órakor barátságos lakomát rendez a jubiláló jegyző tiszteletére egy teríték arát 2 frtban állapítván meg. A rendezőség egyuttal felkéri a résztvenni kívánókat, hogy a részvételi díjat május 8-ikáig Nack Lajos katalinfalvai, vagy pedig Hollstein Ede klekki

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

El nem feledt dal.

(Vaszjukov rajza.)

— Oroszból fordította: Sz. E. —

I.

A alvó majorság felett lassan uszott a hold, visszatükröződve a Kamenka folyó sötét hullámaiban. A délszaki éjszaka az ő bársonysötét egével, messze-mélyen ragyogó csillagaival csupa illatot lehel. A méla csendet csak nagy ritkán szakította meg a pusztán legelő ménes felől egy-egy nyerítés. A folyó mentén, a régi malom felé szomorú hangok szálldogáltak.

— Nehéz az én szívem úgy fáj az én szívem rosszakat álmodom.

— Ne korholj engem, ragyogó csillagom! Ne kételkedjél, kedves Hanna!

— Félek, félek nem jó fog velem történni

— Elég már, szívem, — szólt a legény s erős karjaival gyöngéden átölelte a leányt és benézett annak fekete szeméibe.

Az égről a hold és a csillagok szomorúan ragyogtak le a leány arczára, a melynek hosszú szempilláin könyek csillogtak.

A bokorban fölébredt a fülemile, meghallva Hanna panaszkodásait.

A legény még mindig ölelve tartotta a leányt és gyöngéd szavakat suttogott neki.

— Nézd csak a tiszta holdat kedves Hannám s nézd a fényes csillagokat, nézd azt a fényes folyót és a mi kedves anyánkat, a pusztát Mit gondolsz? Nem kell nekem ennél különb világ A te

fekete szemeid, fehér kebled az én egész életem . . . Mosolyogj hát, Hanna, mosolyogj galambom!

A leány elmosolyodott, lehajtva szöke fejét a legény vállaira.

A csillagok vigabban mosolyogtak s egy könnyű felhő gyorsan eliramlott a holdról.

Felébedt a fülemile a bokorból és elrepült az ő dalával a messze pusztára.

II.

Háboruba vitték a kozákokat.

Hanna fekete szemei könyben usztak s bánatosan horgasztotta le szöke fejét keblére. Nem lehetett már esténként hallani az ő gyönyörű dalait, elhallgatott Hanna azután, hogy elkísérte az ő kedvesét messze vidékre, ahol talán hollók vájják ki majd annak kedves szeméit.

„Ej, kozák! úgy látszik, hogy nem enged téged a sors kedveseddel mulatni, hanem duló csatába visz, hogy ott hajtsd le a földre haragos fejedet.”

Nem hiában voltak Hannának olyan rossz álmai.

Rosszul érezte magát Hanna a majorságban. Isten tudja miért, a többi legények és leányok nem szerették Hannát. Hanna az ő öreg, zsörtölődő anyjával élt addig, míg egyszer megérkezvén az urnő a leányával, olyan furcsa dolog történt, amelyet mai napig is emlegetnek a majorságbeliek. Egyszer az urnő és a kisasszony a folyó mellett sétálva éneket hallottak, amely úgy meglepte őket, hogy megállottak. A Hanna alt hangja oly tömötten hangzott a folyón és pusztán át, mint a pusztai illata, — oly

erősen, mint a szabad szél, oly gyengéden, mint a reggeli harmat . . .

A hangok megkapták a szívet s megindították a rajta megtorlódtott könyeket.

Ez a dal határozott a Hanna sorsa fölött. A művelt hölgyek, meglepetve a hang ereje és szépsége által, elvitték Hannát a hazai pusztáról, a déli éghajlat alól, elvitték északra, a fővárosba.

III.

A mezőkön és réteken, a hol a harmatos, illatos izzóp és levendula suttogtak a nap fényében, a hol még nem régen nyüzsgött az élet, most ágyuk álltak, puskák ropogtak.

Nem a harmat frissítette föl a füvek kábitó illatát, hanem vér borította a pusztai virágokat . . .

Elpusztult az élet s az üreges szemű halál nézett a hegyekre, halmokra s a folyót eltakaró erdőre.

Folytak a csaták és folyt a vér.

Az erdő közelében heves ütközet fejlődött ki; az ellenség jól tartja magát, de a mieink vitézül támadnak.

Mint az éles kasza vágása alatt a gabona, úgy hullanak egymásután az emberek. S csak tovább . . . tovább . . . A sorok ritkulnak, de a hézagokat az erdőből előre küldött új emberekkel pótolják.

A nap leszáll a tenger mögé, az égen halvány csillagok pislognak — s az emberek még mindig ölik egymást.

A fiatal kozák elfeledte a hazai pusztát és az apai házat, elfeledte a forró öleléseket és édes beszédet.

jegyzőhöz küldeni sziveskedjenek, hogy a rendező bizottság ideje korán tájékozva legyen teendőiről.

— **Vendégszereplő betörők.** Szonoki József és Szőlősi Illés szent-mihályi lakosok az utóbbi időben betörési vendégszereplésre gyakrabban átrándultak a melencei határba, a hol feltörték Rakity Lázának házáat és Zveity Perának szőlő kunyhóját, az előbbi helyről 5 libát és egy szárított kötelet, utóbbiról 7 tyukot és egy fej szét lopva el. A szárnyas jószágot elfogyasztották, de a kötél és fejsze árulójuk lett, mert azokat a csendőrök házuknál megtalálták. A lopást beismerni nem akarják, de tagadásuk haszontalan, mert a bűnfelek ellenük bizonyítanak. Most a törökbecsei járásbírósa börtönében várják büntetésüket.

— **Meglopott vendég.** Gyoka Lázának rudnai lakos gyalogszerrel utazván, betért a gyűlési korcsmába egy kis sziverősi-tőre. Pálinkázás közben megismerkedett Kriszton Petruval, a ki hamar észrevette Gyoka nagyzó szavaiból, hogy nem üres a pénztárczája. Miután időközben beesteledett, magához hívta szállásra, hol Gyoka megis pihent. Hajnal felé utnak indulva, megtapogatta zsebeit s akkor vette észre, hogy a pénztárczája az éj folyamán teljesen kiürült. Ment egyenesen a csendőrséghez és elpanaszolta a véte történt turpisságot. Kriszton ez alatt már tudott a bankókon egy egy ködment vásárolva magának és feleségének s másfél méter mázsa kenyérnek való buzát. A csendőrök előtt beismerték, hogy Gyoka pénzen vásároltak be, de mint állították, a pénz Gyoka ajándékba adta nekik s hogy ők azt nem lopták. Kérdés azonban, hogy e mesét elfogja-e hinni a módosi járásbírósa.

— **Fehér Ipoly utóda.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter tegnap küldte meg Fehér Ipoly pannonhalmi főapátnak a szegedi tankerület főigazgatói állásáról való felmentési okmányát s egyben a főigazgató-helyettesül Magyar Gábort, a szegedi főgymnázium érdemes igazgatóját nevezte ki.

— **Reinlein Ádám** bresztováci plebános tegnap éjjel, 52 éves korában, elhunyt. Reinlein 1840. évi január hó 4-én született Beodrán, Torontálmegyében. Szülői szegény földművelők voltak, de fiukat iskoláztatták. Bonnax püspök 1865. évi augusztus hó

26-án szentelte fel áldozárrá Reinlein Ádámot, ki előbb Kistelekre került káplánnak, majd Lovrinba, onnan Magyar Pécskára és Temesvár-gyárkúlvárosba helyezték át. — 1874-ben plebánshelynök lett szülőföldjén, Beodrán és öt év múlva beodrái plebánosnak nevezetett ki. 1882-ben torontál-bresztováci plebános lett, mely állásában elhunytaig megmaradt, áldásosan működve egyházközsége és hívei javára. Temetése pénteken, folyó hó 22-én délelőtt megy végbe. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **A nagykikindai szabadelvű párt,** mint lapunknak írják, ápril 20-án értekezletet tartott, melyben megállapították, hogy minő ünnepélyességekkel fogadják legközelebb Nagy-Kikindán odaérkező képviselőjüket, Nikolics Fedor bárót. A program megállapítása végett egy 20 tagú bizottságot küldtek ki.

— **Talált tárgyak.** A tegnapi színházi előadás után a földszinti 9-ik számú páholyban egy látszó maradt, melyet a páholy nyitónő a rendőrségnek adott át, a hol átvethető. — A II. od. emeleti 11-ik számú páholyban pedig egy fehér, jegynélküli zsebkendőt találtak, mely szintén a rendőrségnél várja gazdáját.

— **Az „Első Leánykiházasítási Egyesület”** f. hó 10-én tartotta Schwarcz Armin bankigazgató elnöke alatt XXIX-ik rendes közgyűlését. Kohn Arnold vezérigazgató által felolvasott évi jelentésből kitűnik, hogy a tagok száma 1891. évben 11808 jutalékrészszel szaporodott. Az újonnan beirt leányok a következő korosztályokban csoportosulnak, nevezetesen: 0 éves 1801, 1 éves 1259, 2 éves 1448, 3 éves 1157, 4 éves 1138, 5 éves 967, 6 éves 819, 7 éves 745, 8 éves 726, 9 éves 607, 10 éves 469, 11 éves 430, 12 éves 242. A mérleg számaiból felismerhető, hogy az egyesület a lefolyt évben is minden irányban jelentékeny eredményeket ért el, amennyiben 56,538 frt 32 krajnás jutalék kifizetés mellett az egyesületi vagyona 214,015 frt 76 krral, a készpénzalap 128,619 frt 62 krral szaporodott és a díjtartalékalap 557,864 frt 04 krral emelkedett. A közgyűlés a jelentést és mérleget örvedetes tudomásul vette, a felügyelő bizottság ajánlatára az igazgatóságnak és választmánynak a felmentvényt megadta és miután

Arnstein Henrik mérnök, képviselő bizottsági tag indítványára az elnöknek és az igazgatóságnak eredménydus működéséért és önzetlen fáradozásáért jegyzőkönyvileg elismerést és köszönetet szavazott, Schwarcz Armin elnököt élénken éljenezve szétosztotta. A közgyűlés befejezése után a választmány alakuló ülést tartván, a következő tisztviselők választottak, u. m.: alelnökké Kohn Károly, pénztári igazgatóvá Frankfurter Samu, ellenőr igazgatóvá Herczföld Zsigmond, igazgatókká dr. Wittmann Mór, dr. Reich József, Eisler József és Tsuk Sándor.

Irodalom és művészet.

Színház.

Prielle Kornélia második vendégszerepléséül tegnap este Csiky Gergely „Buborékok” cz. vígjátéka került színre. Sajnáljuk hogy e kitűnő darab, melynél jobb társadalmi dráma az egész világirodalomban kevés van, nagyobb közönséget nem vonzott. Pedig hány emberre ráférne, hogy belenézzen ebbe a híven mutatós tükörbe, melyet a lángeszű drámaíró könyörtelenül tart mai romlott társadalmunk elé. Még jobban azonban azt sajnáljuk, hogy a nemzeti színház nagy művésznője tegnap ily gyenge környezetben kényszerült játszani. Régen hallottunk ennyi akadozást és nyelvbőlást, s régen láttunk oly görcsös ragaszkodást a sugó lyukhoz mint tegnap. Hogy Prielle Kornélia tegnapi alakítása is minden kritikán felül áll, azt mondanunk is fölösleges. Egyéniségének talán kevésbé felel meg Solmai Ignác né jelleme, azé az asszonyé, ki lelkiismeretfurdalás nélkül a tönk szélére juttatja férjét, koczkára teszi gyermekei jövőjét s hiúságának feláldozza még leányának családi boldogságát is, — de az ő fenomenális tehetségének sikerült e jellemet is teljesen kidomborítani. Kitűnően találta el azt a hangot, melylyel férjét addig sakkban tartja, míg fel nem ébred benne a férfiúi önértzet, az asszonyi nagyzásnak

Keze most nem karcsu derekat ölel, hanem haragos düh feszíti.

S a rettenetes kozák körül hull az ellenség, mint a légy.

De ime: kardja még egyszer megvilant, hanem azután nem emelkedett föl újra.

Lehull a kozák a földre s bezárultak fényes szemei.

„Jak obiscsal mene van lyubityi.“ *)

— Mi ez? Hisz ez a Hanna hangja... S amarra messze, a gomolygó felhőben a pusztán és a hazai folyó... Még a füzes is ott imbolyog a folyó partján... Galambocskám, Hanna! A kozák ajkai rángva szorulnak össze, de nem a kedves hangja, hanem halálos sóhaj száll át a völgyön. A kozák szívében a hazai dologhoz hasonló csöndes zene trillái zengenek át s ő szenvedélyesen szoritja véres melléhez a leányka képzelt alakját.

Ej, szegény kozák, tévedsz! A mi a fiatal, de most már tellhetetlen melledet melegíti, az a te saját véred.

Vége lett a esatának, a tenger felől fekete felhők közeledtek.

IV.

A hangverseny-terem tömve volt. A tarka közönség közönyösen ült le, szétnézve s az ismerősök egymást üdvözölve. A folyosón néha megjelent egy művész borotvált képével, fekete frakkban, hirtelen eltűnt egy kis ajtó mögött, amelynél félig katonai egyenruhában, gomblyukában a Szt.-György-rend szalagjával egy még fiatal, de félkezű

* Kis orosz nyelven: Igérted, hogy örökké fogsz szeretni.

őr állt. Arczának figyelmező kifejezése, amely egy látszott: régóta nem ismeri a mosolyt, megmaradt akkor is, mikor mellette suhogva haladt el egy magas, karcsu természetű hölgy.

Ez egy híres énekesnő volt — egy új csillag az operatársaság egén.

Csengettek, a szokott rendben megkezdődött s meglehetősen egyhanguan haladt mindaddig, míg a zongora mellett egy sugár természetű hölgy jelent meg, élénk piros rózsával sűrű, sötétzöke hajában.

Zajos és hangos tapsvihar keletkezett.

De tökéletes csend állott be, midőn a hölgynek idegesen zengő, panaszos finom alt hangja felhangzott a teremben. Valamennyien meglepetve hallgatták e hatalmas hangot, amely magával ragadta szenvedélyével, harmóniájával a szíveket, elbűvölő hatást gyakorolva reájok. Még a legközelebb arcokon is megindultság jelei mutatkoztak s az élet és szerelem iránti vágy megélenkítette tekintetüket.

A hangok erősödtek, mint erősödik a vihar alkalmával a szél... A terem tulsó végében olyan tompa, nyögésszerű hang hallatszott, minő a vízbefulóé. A művésznő összerázkódott. Sokan visszafordultak, de az csak egy pillanatnyi dolog volt. Az ének tovább folyt, de motívuma és jellege megváltozott. Csöndesen, gyengéden ömlengett a kis-orosz melódia, szinte ki lehetett belőle érezni a nyári éjszakát, a zöld pusztát, ahol illatos füvek inganak a szabad szélben, ahol fényes csillagok néznek le a sötét égről, mintegy kutatni: hol állnak a fehér házikók, a zöld kertek közepén?

— Hanna... oh! — hangzott fel egyszerre a teremben. A székek megmoz-

dultak s mindnyájan meglepetve néztek egymásra. Oly éles, oly harmoniatlan volt az a különös feljajdulás. Az illúzió kegyetlenül meg volt rontva.

— Ki az? Elájult? Valami hiszterikus nő? — kérdezték egymástól.

— Botrány! — kiáltottak mások.

S a lépcsőn két őr vezette el, vagyis inkább tuszkolta a György rendjeles, félkezű embert, a ki behunyta szemét, ajkait egy hang nélkül mozgatta... fél keze mintegy le-lefent ruha darab, lógott oldalán.

— Nézd csak! — mérgelődött a hangverseny-terem igazgatója — hát ennyire le kellett innod magadat, disznó?

A hangverseny hamarabb véget ért, mint kellett volna.

V.

A hangverseny után két hónappal egy pompás fogat, két fekete lóval, csaknem elgázolt a Petrovka és a Kuzniczkij szögletén egy rongyos embert. Erre összecsendült a nép. A szánkában drága bundába burkolózva egy szép hölgy ült, a kin meglátszott, hogy nagyon bosszantja őt a megállás. A rendőr fölemelte a sáros kövezetről a rongyos félkezű, halvány tétova tekintetű embert...

— Jak obsics... hörgött a szerencsétlen.

— Hajts! — kiáltott a szánkából a hölgy az ő alt hangján s véletlenül ránézett a rongyos koldusra. Valami ismeretes dolog villámlott meg tekintete előtt, de a lovak neki iramodtak s a szánka nyilsebességgel futott abban az irányban, a merre a rendőr lassu léptekben vezette a félkezűt a rendőrségre.

egész skáláját mutatta be a közönség nem is késett a felülmúlhatlan művésznőt úgy nyílt színen, mint felvonások után ismételtén kitapsolni. Legjobban állt meg mellette a derék Mikei, ki a papucshösből pompás kabinetalakot teremtetett. Cs. Almásy Julia elegáns nagyvárosi hölgyet mutatott be azzal a könyved előkelőséggel játszott, melyet töle megszoktunk. Toaletti a hölgyközönség körében bámulattal vegyes irigységet keltettek. Chupor Aladár szerepe Szilágyinak jutott. Elmondhatjuk róla, hogy kevesebb, több lett volna. Iványi teljesen el ejtette Marosant, Delli Lajos pedig megható ügyetlenséggel és szerepnemtudással ábrázolta a képviselőt. Nagy Katicza és Rónay a Rabay párt elég jól adták.

* Az Ország-Világ husvétii száma a rendesenél jóval nagyobb terjedelemben jelent meg, gyönyörű műmelléklettel, mely Beniczur Gyula kitűnő festőnk „Hazatérés a vadászatról” cz. festménye után készült Kozmata fénynyomó-intézetében. Magában a lapban is több nagyobb szabású kép van, kiváló festők művei után s ezenkívül sikerült szövegillusztrációk. A tartalom is nagyon gazdag. Beniczur Gyula Lenke és Serao Matild regényein kívül elbeszélések vannak Gaál Mózesről, Herczeg Ferenczről, Lázár Béláról, költemények Endrődy Sandortól, Lévy Mihálytól, Sebesi Jóból, Feleki Sandortól stb. Van egy ügyes vigjáték is (Piros tojások) Módosy Imréről s egy nagyérdékű cikk az 1849-iki függetlenségi nyilatkozatról. A hét történetét Székely Huszár írta meg.

* Az Osztrák-Magyar Monarchia irásában és képműveiben nagy vállalatnak most megjelent 154. füzet „Magyarország” III. kötetéből a 7. füzet, melyben fővárosunk közművelődési intézeteinek ismertetése indul meg két kiváló cikkel. Az első cikkben Berzeviczy Albert vallás- és közoktatásügyi államtitkár hozzá méltó nagy avatottsággal mutatja be Budapest iskoláit elkezdve az egyetemen le egészen a kisdudoróvó intézetekig, árva és szeretetházakig. E dolgozat után Pulszky F. szól a Magyar Nemzeti Múzeumról, úgy szintén a nagyobb fontosságú műgyűjteményekről, ecsetelvé a tudomány és művészet e kincstárainak úgy keletkezése és fejlődése történetét, mint jelen állapotát. A becses tartalmu füzetet tiz szép rajz díszíti, melyek Cserna Károly, Dörre Tivadar, Háy Gyula és Kimnach László művészeinktől valók. — A füzet a magyar kir. állományomda kiadásában s Révai testvérek bizománnyában jelent meg. Egy egy füzet ára 30 kr. Az eddig megjelent füzetek egyenként, valamint kötetekké foglalva is kaphatók.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, ápril 21. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében Bánffy Dezső báró elnökölt és a napirend előtt Sima Ferencz és Vécsey képviselők mentelmi jogát függesztették föl, míg a Kubinyi mentelmi jogának fölfüggesztése végett beadott megkeresést elvetették. A Vécsey mentelmi ügyének tárgyalásánál az ellenzék vitát provokált és követelte, hogy a jegyzők a szavazatokat számlálják meg. Ez meg is történt. miből kitűnt, hogy a többség Vécseyt kiadta.

Az ülés további folyamán Drakulits zombori képviselő nagy vihart idézett elő bácskai leleplezésekkel. Beszéde során előhozta, hogy

a zombori főkapitány ellen fegyelmi vizsgálat van, mert egy asszonytól elvette a váltóját. A főkapitány ezt tagadta. Az illetékes ügyvéd tanut nevezett meg: egy katonatisztet, ki az asszonymál a másik szobában volt. (Óriási derűtség.)

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök a vádakra kéri Drakulitsot, hogy bocsássa rendelkezésére az adatokat és így a vizsgálatot meg fogja indítani.

Drescher Ede, mint volt bajai polgármester, értékére szállítja le a Drakulits vádjait és konstatálja, hogy a főkapitány elleni vizsgálat és korrupció emlegetése szenzációra vadászó koholmány. Erre Drakulits és Drescher közt szóharcz tört ki, míg végül Olay Lajos szenvedélyesen bizonyítgatni kezdte a korrupciót, elismerve azonban Szapáry Gyula gróf kormányelnök szigorát és igazságosságát.

Szapáry gróf erre hivatkozva kijelenti, hogy nem illetheti vád őt ezen eljárásában.

Ülés végén Szapáry gróf kormányelnök, betérjeszté az indemnitynak julius végéig való meghosszabbításáról szóló javaslatot.

A szabadelvű párt értekezlete.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az országgyűlési szabadelvű párt tegnap este értekezletet tartott, melyen az 1891. július 4-én Bécsben kötött egyetemes postaszerveződés beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot ismertette Neményi Ambrus előadó, mire az értekezlet vita nélkül elfogadta a javaslatot.

A csengeri mandátum.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) A csengeri mandátum ügyében elrendelt vizsgálatot e hó 21-én kezdi meg Nagy-Károlyban a kiküldött parlamenti biztos, Schöber Ernő orsz. képviselő. Társaságában utazott Szilárd Ferencz dr. budapesti ügyvéd, a mandátum védője is.

Bethlen miniszter uton.

Budapest, ápril 21. (A Torontál eredeti távirata.) Bethlen András gróf földmívelési miniszter tegnap Temesvárra érkezett, ma pedig onnan Lugosra utazott. A földmívelési miniszter ez utja azon reform-tervével áll kapcsolatban, hogy az államjavarok nagyobb birtokrészekben a magyar közeposztály tekintélyesebb családjai számára adassanak bérbe.

Az elkeresztelési ügy.

Budapest, ápr. 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Pol. Corr.” az elkeresztelési kompromisszum hírére alaptalannak jelenti ki.

A színészválság vége.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Vége van a színészválságnak. 25 színigazgató nyert újabb engedélyt, négynek ügye függőben van, de valószínűleg ezek is megkapják.

Egy Rothschild-ház megszökött pénztárosa.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Majna Frankfurtból jelentik tegnapi kelettel, hogy Jäger, a Rothschild-ház főpénztárosa, eltűnt. Jäger husz év óta volt ennél a háznál alkalmazva, apja is ott szolgált szintén főpénztárosi minőségben. A pénztárt az ellenőrzés eszközlése végett lezárták. Jäger állítólag tőzsdei üzlekedésekbe bocsátkozott.

Tomics Jásó kegyelmi kérvénye.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az újvidéki asszonyoknak Tomics Jásó ügyében beadott kegyelmi kérvényét a királyi kabinetiroda leküldte a szegedi kir. táblához, hol tárgyalatni fog.

Hamisított 20 frankos aranyok.

Budapest, április 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az utóbbi időben igen sok hamisított 20 frankos arany került forgalomba. A magyar kir. államvasutak pénzügyi főosztályának főnöke most külön rendeletben hívja föl a vasuti pénztárnokokat erre a körülményre, s figyelmezteti, hogy a hamisítványok aranynyal befuttatott platinából valók, sulyra és csengésre hasonlítva az igazi aranyhoz, csak hogy világosabbak és hiányosabb veretűek. Próbakő és légeny-sav segélyével könnyű megismerni s ezért e két eszközzel ellátják az összes pénztárakat.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

Budapest, ápril 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát kielégítőleg kiáltak, a malmok tartózkodók maradtak. 8000 métermázsa forgalom mellett az árak változatlanul jegyeznek. Egyéb terményekben nagy az üzlettelenség, az irányzat lanyha.

Határidő-üzleti zárlat:

Buza tavaszra 9.20—25.
Buza május—jun. 8.90—92.
Buza őszre 8.39—41.
Tengeri május—jun. 4.95—4.97.
Zab tavaszra 5.57—55.
Káp. repce 12.45—45.
Időjárás: Hűvös eső.

Vegyes közlemények.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi esarnok. 1892. április 20. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 45¹/₂—46 krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 44¹/₂—45 kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 46¹/₂—47 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 46—47 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 47—47¹/₂ krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 45¹/₂—46 kr. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyb.) 47—47¹/₂ krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 46—46¹/₂ krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 46—46¹/₂ krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Sertéslétszám 1892. április hó 18-án volt készlet 162702 drb. 1892. ápr. hó 19-én felhajtott 452 drb. — 1892. ápril hó 19-én elszállított 940 drb. 1892. ápr. hó 20-án maradt készletben 162214 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n.

Regény.

A „Torontál” számára írta:

Scossa Dezső.

(3-ik folytatás.)

Sziklai Tamás sokáig utazott nejevel, mintegy kikerülni akarva a reájuk irányult figyelmet. És mikor az lecsöndesedett, egyszerre újból megjelentek palotájukban, hogy most már a megváltozott helyzetnek megfelelő életmódjukat megkezdjék.

Mindketten nagy változáson mentek keresztül. Az öreg ur halott halvány és beteg volt, a fiatal nő még hidegebb, még közönyösebb. Mintha csak azt akarta volna feltüntetni, hogy semmit sem törődik azok ítéletével, a kik házasságát bírálgtatták.

A világ nem sokáig foglalkozott viszonyukkal s a Sziklai-házból kiszivárgó dolgokat csupán mint kuriozumokat emlegette. Az öreg ur egészen ifju neje hatalmába hajtotta fejét. S e hatalom minden tekintetben nyilvánvalóvá lett. A ház berendezése gyökeresen átváltozott. A csikorgós csizmájú huszárt harisnyás francia inasok váltották fel, az ódon hintót díszes fogatok, az öreg trabberekét verlovak.

A fiatal asszony, mintha csak megváltozott helyzetét kizsákmányolni igyekezett volna, mohó vágygally dobta magát az élvezetek árjába s csakhamar megnyitotta szalonját, a hol a hódolók serege neki tömjénezett s hová a rokonság s a széleskörű ismeretség visszazállingózott, ajkbigyesztve vagy gunyos kritikával, sütkérezve a fény és pompa csillogásában, a mi a termeket elárasztotta.

De ez a fényes élet egy télen át tartott csupán. Sziklai Tamás mindjobban elővette régi baja: az asthma. Görcsös köhögési rohamai voltak, a melyek ajkát és arcát szederjessé tették.

A zajtól és mulatástól idegessé lett. Ott volt a mulatók tömegében, de láthatólag szenvedett. Szemeivel folyton nejét kísérte s ha valaki közeledett ahhoz, ajkai rángatóztak s a nagy arany, fogantyus botot, a mely hintaszékéhez támasztva állt, görcsösen ragadta meg. Szemmel látható volt, hogy a féltékenység gyöttri.

A kik azelőtt kacagták vállalkozásának merészsége fölött, most elérkezettnek hitték bünhődését. De a részvét inkább Irén felé fordult, a kinek borzasztó élete lehetett oldalán. A cselédek minduntalan változtak, az öreg ur durvasága elől menekülve, a kinek ingerlékenysége fokozódott. Csak akkor volt nyugodt, ha neje mellette ült és kivüle senkit sem látott. Ilyenkor féltékenységgel gyötörte vagy érzélgőssé lett és szerelméért könyörgött.

Mind ez nem maradt titok mindazzal együtt, a mi a család életéből kiszivárgott. Arról is suttogtak, hogy Sziklai Lajos és atya között heves vita folyt le, mely után az öreg tajtékozójával és görcsöktől agyonmárczangolva maradt a csatatéren.

Nem volt nehéz kitalálni, hogy e jelenet oka az öreg atya ballépése volt, a miért jőzön gondolkodású fia bizonynyal szemrehányásokkal illette őt. S ennek tulajdonították azután az új házaspár újbóli hirtelen elutazását. Némelyek szerint Olaszországba távoztak, mások szerint azonban falusi birtokukra költöztek. Itt azonban minden fonál megszakadt. A dunántúli csendes falucskából nem vezetett külön sodrony a kíváncsiak füleire.

Egy év is eltelt, mikor Sziklai Tamás halálhírének közölték a lapok. Szófukar, rövid közlés volt, mint az olyan embereké, a kiknek sirján nem emel nagy emléket az embertársak emlékezete.

Kicsit talán emlegettek a szép özvegyet s megállapodtak abban, hogy „jól járt”. Azután őt is feledte a társaság. Mindenkinek az a sorsa, a ki annak kötelekéből kilép. Irén pedig sokáig nem hallatott magáról.

És most, hogy jó idő múlva újra megjelent s eleinte magánosan, olykor pedig egy ismeretlen fiatal ember kíséretében látták, — a társaság újra érdeklődni kezdett iránta. Eltűnésével sok megoldatlan kérdést hagyott hátra, most hát ezek megoldását várták.

Nyilvánosan és titokban megindult hát a hajsza e kérdések felderítésére. Azok, akik egykor a Sziklai család barátiként szerepeltek, vetélkedve fürkésztek a lefolyt idő folyamán történtek után és Oszlányi báró sietett a szép özvegyet felkeresni, hogy közvetlen forrásból merítve az adatokat, a melyek őt kiváltképpen érdekelték.

Mint nyugállománybeli ezredes, felrakta összes érdemrendjeit s kocsin tett látogatást, zsebében koronás névjegyével, ajkán azzal a válogatott mosolyal, melyet akkorra tartogatott, ha nagyon kedves akart lenni és hódításainak számát növelte.

Azt a változást, amit a Sziklai házból észlelt, midőn a szönyeges lépcsőkön follebegett, nagyon természetesen találta. A szép özvegy emeleti lakását odahagyva, a második emeletre költözött. Az előcsarnok pálmái között futólagos pillantást vetett a tükörbe s meg volt elégedve vállalata sikerével. Csengetett és átadta névjegyét.

— Ó nagysága senkit sem fogad, — mondá a szobaleány zavarodottan.

A három azonban nem volt az az ember, akit ily könnyedén ki lehetett elégíteni. Kérdézősködni kezdett s a szobaleány készségesen adott felvilágosításokat az előkelő urnak.

Sikerült megtudnia, hogy Sziklainé tiz hétéves özvegy s egyenesen falusi birtokáról jött a fővárosba, ahol a telet tölteni szándékozik.

Egy talpalatnyi földet nyert hát, amelybe mélyen elrejtett titkos czélzata terebélyes fáját elültethette. Hanem ez a fa nem sokáig hajtott. Igen visszavonultan élte napjait s a báró minden fáradozása daczára sem férkezhetett hozzá. Tréfáztak buzgalma fölött, sőt mikor esténként fáradtan nyújtózott el a klub divánján, kinevették kíváncsiságáért. Pedig talán nem is egyedül az ösztönözte Irén körülményeinek kipuhatólására.

A tél, amely a társaságokat szorosabban összekötötte, a klub termeibe is meghozta azok szokott élénkségét. A teke- és kártyaasztalok el voltak foglalva s élénk csoportok beszélgettek az ablakok előtt.

Egy fiatal ember lépett be s Oszlányi ezredes udvariasan köszönté. Ez fölugrott. — Ön az, kedves Argus! — monda s az ifjut karonfogta.

Csak így hívták bizalmas körben a fiatal hírlapírót, s mint ilyenről azt hitték, mindent tudnia kell. Az öreg báró is abban a hiszemben fogta el, hogy annak, aki a fővárosi élet csiklandós eseteiről Argus név alatt oly szellemes apróságokat mondott el lapjában, okvetlenül tudnia kell a szép özvegy föltűnéséről.

— Kedves Argus, ismeri ön Sziklai Tamás özvegyét? — kérdé mosolyogva.

— Hízelgek vele magamnak báró ur, — felelte a fiatal journalist, el nem rejtve csodálkozását a különös interwiew fölött, hiszen, ha emlékezni méltóztatik, néhány év előtt. ...

— Ah! ça! együtt voltunk Tamás bátyánk termeiben.

Néhány remiszczencia következett az ott töltött kellemes órákról, azután az öreg báró folytatta kérdézősködését.

— Nos? A szép özvegy itt van.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3011	3001
	v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.	7.00	7.4
Temesvár	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	3.30	3.3
Karlova	4.34	4.1
Beodra	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	6.03	5.02
Kumán	6.33	5.22
Melencze	7.07	5.42
Ellemér	7.35	6.01
Nagy-Becskek	7.59	6.18
	érk.	
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	3002	3012
	sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	6.30	7.10
Ellemér	6.48	7.35
Melencze	7.11	8.08
Kumán	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	7.52	9.14
Beodra	8.37	10.00
Karlova	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	9.23	11.12
	érk.	
Temesvár	—	4.40
Budapest	2.05	7.20
	8.40	

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.	3101	3111
	sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	3.10
Lázárföld	8.50	3.48
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	—	—
*Lajosmajor	—	—
Szárcsa	9.16	4.15
Szécsány	9.29	4.30
	érk.	
Szécsány	9.39	4.74
Bóka	9.52	5.02
Kanak—O-Lécz	10.09	5.22
*Baráchláza 6a. sz. őrház	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.26	5.46
Györgyháza	10.36	5.58
Zichyfalva	10.48	6.15
Nagy-Margita	11.03	6.31
*London-Tanya	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	11.29	7.02
*Temes-Paulis	11.37	7.12
Versecz-Rét	11.44	7.20
Versecz	11.48	7.24
	érk.	

Versecz—Nagy-Becskek.	3112	3102
	sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	5.12	2.35
Versecz-Rét	5.17	2.42
*Temes-Paulis	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	5.34	2.57
*London-Tanya	5.55	3.15
Nagy-Margita	6.04	3.23
Zichyfalva	6.16	3.35
Györgyháza	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	6.50	4.02
*Baráchláza 6a. sz. őrház	7.01	4.10
Kanak—O-Lécz	7.13	4.19
Bóka	7.32	4.35
Szécsány	7.46	4.46
	érk.	
Szécsány	8.01	4.56
Szárcsa	8.18	5.10
*Lajosmajor	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	—	—
Lázárföld	8.51	5.37
Nagy-Becskek-Bégapart	9.22	6.04
Nagy-Becskek	—	6.08
	érk.	

Szécsány—Párdány.	3211	3213
	v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	5.10	9.44
Módos	5.67	10.14
*Fény	5.49	10.23
Párdány	6.01	10.35
	érk.	

Párdány—Szécsány.	3212	3214
	v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	6.40	3.40
*Fény	7.02	4.02
Módos	7.17	4.17
Szécsány	7.40	4.40
	érk.	

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Nyiltér.*)

Butorszállítás és költözködes.

*) Az e rovat alatt közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

188. sz. b. v. 1892.

(164—3.2)

Bérbeadási árverési hirdetmény.

Alólrt kir. bir. végrehajtó a módosi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnak folyó évi márczius 25-én kelt 1931. és 3171. tlkvi 1892. sz. végzése következtében ezennel közhirre teszi, hogy a kir. államkincstárnak, Rudna községe ellen folytatott dologi adóvégrehajtása folyamán bírói zárlat alá vett, a rudnai 63. sz. tljkönyvben Rudna község tulajdonánál felvett 265 hold községi legelőnek az 1892. évre kizárólagos legeltetése Rudna község házájánál 1892. évi április hó 27-én, d. e. 9 órakor a következő feltételek mellett bérbeadni fog.

1. Kikiáltási ár 1000 frt, melyen alól az első árverés alkalmával a legeltetésre való kiadás nem fog letítettetni.

2. Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át, vagyis 100 frtot készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. A hasznobéri összeg részletben fizetendő, és pedig: első fele az árverés befejezése alkalmával, a másik fele 1892. évi szeptember 1-én. A bánatpénz az utóbbi részletbe fog betudatni.

4. A hasznobéri összeg után járó kereseti adót, valamint az annak alapján kivetendő egyéb adókat bérbevevő sajátjából tartozik viselni.

Kelt Módoson, 1892. ápril 6-án.

Kiss Olivér Sándor,
kir. bir. v. hajtó.

Szerb-Keresztur község előljárósága.

475. szám kig. 1892.

(168—3.3)

Árverési hirdetmény.

Alulírott község előljárósága részéről ezennel közhirre tétetik, hogy Szerb-Keresztur község tulajdonát képező ugynevezett „Bajiri“

halásznati jog

három egymásután következő évre, azaz 1892. évi május 5-től 1895. évi május 4-éig terjedő időre a község házájánál folyó évi április 12-én, d. e. 8 órakor megtartandó zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár évi 303 frt.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatokhoz a 10% bánatpénz becsatolandó és a felajánlott összeg szóval is kiirandó.

Zárt ajánlatok az árverés befejeztéig elfogadhatnak.

Árverezni szándékozók az árverésen 10% bánatpénz letétele után vehetnek részt.

Részletes feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Utóajánlat figyelembe nem vétetik.

Szerb-Keresztur, 1892. ápril 12.

Szerb-Keresztur község előljárósága.

94. számhoz ip. ül. 1892.

(166—2.2)

Hirdetmény.

Ezennel közhirre tétetik, hogy az ipar és gyári alkalmazottaknak betegség esetében való segélyezéséről szóló 1891: XIV. tcz. 30. §-a értelmében a kerületi betegsegélyző pénztárak száma, területe és székhelye a nm. m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumnak folyó évi január hó 29-én 2342. sz. a. kelt kegyes rendeletével megállapítván, Nagy-Becskerek r. t. városában székhelylyel bíró kerületi betegsegélyző pénztárhoz Nagy-Becskerek városa, továbbá a nagybecskereki, módosi, párdányi, bánlaki, törökbecsei és csenei főszolgabírói járáshoz tartozó összes községek osztattak be és ezen kerületi betegsegélyző pénztár megalakításával Nagy-Becskerek r. t. város tanácsa mint elsőfoku iparhatóság bizatott meg. Továbbá, hogy a nm. m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumnak 1892. márczius 12-én 13228. sz. alatt kelt kegyes rendelete szerint a fenthivatkozott tczikk életbeleptetése folyó év ápril hó 1-jére állapított meg és hogy a jelzett kerületi betegsegélyző pénztár megalakítása céljából szükséges intézkedések ezen városi tanács, mint illetékes iparhatóság részéről teendők meg, és miután a most hivatkozott kegyes rendelet 7. és 8. §-ának határozmányaihoz képest a kerületi betegsegélyző pénztár alapszabályainak megállapítására és az átlagos közönséges napi bér megállapítása végett a pénztár kerületéhez tartozó munkaadók (kereskedők, iparosok, gyárosok) és a belépésre kötelezett alkalmazottak ezen városi tanács, mint illetékes iparhatóság által külön-külön ülésekre hivandók meg, mely gyűléseken a munkaadók csoportjából 5, a biztosításra kötelezett alkalmazottak csoportjából pedig szintén 5 bizalmi férfi leszen megválasztandó, ugyanazért ezen bizalmi férfiaknak megválasztása céljából a gyűlés 1892. évi május hó 5. napján Nagy-Becskerek városházájának nagytermébe kitézetik és arra a munkaadók (kereskedők, iparosok, gyárosok) ugyanazon nap délutáni 3 órára, a belépésre kötelezett alkalmazottak pedig szinte ugyanazon nap délutáni 4 órára ezennel meghivatnak.

Egyben figyelmeztetnek a fennálló építési, gyári, vállalati, ipartestületi és magán egyesülés útján létesített betegsegélyző pénztárak, hogy a mennyiben a fenthivatkozott tczikk keretében továbbra is ohajtanak működni, kötelesek ezen törvény határozmányai-nak megfelelően módosított alapszabályaikat 4 példányban számadásaik és egyéb kimutató-ításuk, valamint tagjaik számának kitüntesése mellett ezen városi tanács mint illetékes iparhatósághoz legkésőbb folyó évi június hó 30-ig bemutatni.

Kelt Nagy-Becskerek r. t. városában a városi tanács mint elsőfoku iparhatóság-nak 1892. évi ápril hó 15-én tartott üléséből.

Mattanovich György, vár. I-ső jegyző.

Krsztics János, polgármester.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.